

Huovisen inventointiluettelossa. Raunio on C.F. Meinander tutkinut v. 1945. Se sijaitsee aivan tien varressa, ja Huovisen maininnan mukaan siitä olisi puskuritraktorilla joskus 50-luvun alussa, jolloin tietä talviaurauksen vuoksi hieman sivuista raivattiin, siirretty kiviä pois. Mv. Kaunismäen mukaan rauniosta ei kuitenkaan ole kiviä pois siirretty, vaan hän sanoo raunio pitkänomaisen muodon johtuvan siitä, että se on huonosti entistetty. Raunio muistuttaa nykyisellään, sikäli kuin siitä sai selvyyttä tiheän vadelmapensaikon alta, pitkänomaista kivikasaa.

Kun tie tekee paikalla mutkan ja raunio on aivan tien vieressä, mv. Kaunismäki katsoi, ettei TVH tule tällaista mutkaa hyväksymään, minkä vuoksi hänen mielestään raunio olisi purettava. Tien siirto raunio länsipuolelle ei tule kysymykseen, sillä hiukan etelämpänä oleva komea hiidenkiuas, Huovisen luettelossa n:o 68, joka sekin on vain kolmisen metrin päässä tiestä, estää tien siirtämisen nyt kysymyksessä olevan raunio länsipuolelle.

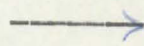
Lupasin saattaa nämä seikat Muinaistieteellisen toimikunnan tietoon, jolta mv. Kaunismäki odottaa pikaista vastausta. Nykyisessä asussaan raunio ei kylläkään ole erityisen edustava, mutta ryhmän osana sillä on tietysti merkityksensä. Mv. Kaunismäki esitti sen mielipiteen, että raunio olisi ainakin paremmin restauroitava, jos lupaa sen purkamiseen ei saada.

Miten Muinaistieteellinen toimikunta määritelleekin kantansa raunio purkamiseen, joka tapauksessa olisi pidettävä huolta, että tiealue tutkitaan kokonaisuudessaan, ennenkuin laajennustöihin annetaan lupa.

Porissa elokuun 7. päivänä 1964

Unto Salo

Satakunnan Museon johtaja

Harjavalta, Hiirijärvi, Kaunismäki

Kertomus tarkastusmatkasta 7. 8. 1964

Tohtori Helmer Salmon pyynnöstä kävin yllä mainittuna päivänä Harjavallan Hiirijärven Kaunismäellä, jossa eräs hiidenkiuas mv. Vilho Kaunismäen ilmoituksen mukaan on suunniteltavan tien paikalla. Tapasin mv. Kaunismäen, jonka kanssa kävin tarkastamassa hiidenkiuasta ja joka teki selkoa tienhankkeesta. Viimeksi mainittu on seuraava:

Hiirijärveltä Nakkilan-Saarenmaan väliselle maantielle johtava paikallistie tultaneen, mikäli suunnitelmat voidaan toteuttaa, korjaamaan, so. leventämään ja sen pahimmat mutkat oikaisemaan. Tiellä on nykyisin hoitokuntansa, mutta tienparannushanke on uskottu kolmimiehiselle toimikunnalle, johon Harjavalta, Kiukainen ja Nakkila ovat nimenneet yhden edustajan. Harjavallan edustajana toimikunnassa on mv. Vilho Kaunismäki. Toimikunnan suunnitelmat ovat vasta alkuasteella. Varsinaista tiesuunnitelmaa, joka tultaneen tilaamaan TVH:n kautta, ei ole vielä voitu tehdä, koska ensin on varmistettava, että ne maanomistajat, joiden maiden kautta tie kulkee, sitoutuvat korvauksetta luovuttamaan tienlaajennukseen tarvittavan alueen. Mv. Kaunismäki on omasta puolestaan halukas luovuttamaan oman maansa osalta kyseisen alueen, mutta huomauttaa, ettei hän voi luovuttaa tiealueeksi hiidenkiuasta, joka on valtion suojeluksessa. Kun sitoumukset maapohjan luovutuksesta on saatu, voidaan ryhtyä suunnitelman tekoon, ja mikäli suunnitelma hyväksytään TVH:ssa, on sen jälkeen suunniteltava tien rahoittaminen. Näin ollen kyseisen hiidenkiukaan kohtalo ei ole tässä vaiheessa vielä vaakalaudalla.

Kävin sen jälkeen katsomassa kyseistä hiidenkiuasta. Se on n:o 71

Ps. Kyseinen raunio merkitty peruskarttaan 1134 06, Panelia;
se on ruudussa 99-54 pohjoisin kolmesta tien länsipuolella
olevasta hiidenkiukaasta.

Satakunnan Museon johtaja
Unto Salo

Postissa eikönnä v. päivänä 1964